

УКРАЇНСКИЙ САМОСТІЙНИК

Часопис Союзу Українських Провінціальних Організацій (СУПО) в ЧСР

ЛІВЕРЕЦЬ, 1 травня 1935

3

Випадок 1, кінного відноса. — Передавати до цієї року 10.— к. ч. — Окреме число 1.— к. ч. — Адреса Редакції та Адміністрації: „Ukrainyj Samostijnyk”, Liberte, Na Skřivanech 10. Рахунок поштової пайдви в Празі ч. 68.210. „Ukrainyj Samostijnyk”.

Христос Воскрес!

Бажаємо усім нашим членам, передплатникам, читачам і прихильникам Веселих Свят. Нехай це Велике Свято придасть всім ная на чужині і всьому Українському Народові на рідних землях сущому бадьорості та віри в перемогу Праєди і нехай скріпить усіх нас у наших амбаганнях за створення Самостійної, Незалежної, Соборної України.

Управа СУПО. Редакція „Українського Самостійника”.

28. квітня 1935.

І розг'язли Його на хресті і в радості шалючи мучителі Його: Ісус Христос вмірав на хресті в повному осміттінні. Та на днігах тривала радість верхів. На третій день, після смерті Ісуса вийшли досвіти вори і візли з Голгофти за землю тінь хреста і водночас в тим по-неслася во світу радісна вісті:

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

І від того моменту вига хреста, символ терпіння і страждань за правду, за сім'ї ідеали, за людськість, став наймогутнішим символом, ций тільки іменує людство. Знак хреста став символом побіди і торжества світу над темрявою, правди над неправдою, добра над злом.

Уже більше як дев'ятнадцять років про-мануло від трагічної подїї на Голгофі, а мученический техністичний шлях Христя через Голгофту до Воскресення промовлив вічно новою мовою до людства, до всіх страждущих за правду, до всіх по-неволених, ограбованих:

Де всі, що страждають за всесвітські ідеали, що борються проти зла за добро, що борються за своє право і справедливість, за свою волю, — не лікрайте страждана, терпіння і мук. Бо коли у наших душах палає згаслика і неокінчана піра у правоту нашого діла, у спри-ведливість наших стремлень, так немає на світі сил, яких вана віра разом з нашими нусиллями не переборола б. Віра в всесильнуву на світі. Знайте, що коли ви несете свій хрест страждань і повною сідомістю свої правоти та в повним почуттям вивольної сили Його, знайте і вірте, що настане час вашої перемоги, вашої побії, настане час ва-шого визволення, прийде година вашої радості.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Колесо історії хотіться шаленим летом вперед. Нікакий найспритніший дилъюкат не встане ім'єм своєдні лет того колеса на дощий час пузинити. Нікакі зовнішні договори або внутрішні міні-партийні угоди з гнобителями не зможуть рівномеж того напрямку історичного розвитку, який веде до вовного визволення українського народу. Колесо історії в своєму шаленому лету роздорожить безжалостерно всі перешкоди на його шляху. Проте це саме колесо може стати вебевічним і для нас українців, коли ми в рішальніх хвилинах не будемо мати належного духового, фі-ничного і матеріального поготія.

В сучасній відповідальній для кожного невалежного українського самостійника треба обидується українські еміграційні провінціальні товариства, щоби широко в послідовності працювати перші від слів до діл. Без якогобудь насладу агори, без впливу з боку партій та без участі т. з. спеціалістів від „високої“ політики — гуртується сіра стрілецька маса в провінціальнім обеднанні, щоби від гасла „Самостійність України по-виду усе“ спільніне і власнінні сильними добувати собі та своєму народові втраче завтра.

Сучасне світове положення настільки напружене, що кожої хвилині може пропітити близькінка небосхвіл на всі бої і цілій світ тонуться в крові і словах. Всі ми вже відчуваємо наближення тієї великої хвилини, коли Україні вісміхнеться повна свобода і коли від самих українців валиватиме, що ця свобода затримався чи знову виникне, як сон.

У рішальніх хвилинах для українсь-

люють наш спільний національний фронт. А вороги агресивно використовують нашу недогоду на те, щоби ще більше сковувати Україну в кайданах. Саме тепер, коли і в міжнародній політиці справа самостійної України стала однією з найважливіших справ, представляють діянії партійних гуртків ділами захистити своїми пагубними і дрібничковими справами, руйнуючи річночасно заходи одиниць що до створення спільнотного для всіх незалежних самостійників діла, оперного на власних силах українського народу.

А колесо історії не чекає...

Лише власними силами, лише шляхом спільнотного порозуміння на ділі, лише щоденно співпрацею нас усіх для зміцнення обірної сили незалежних самостійників, — можуть низматично народи Українською чиєю-то ключністю українські патріоти перестати споневітися на савокті і приєднатися до всенародного почину. Ніхто не скаже, що він не хоче бачити тій України, вільної й самостійної, що він не хоче до неї вернутися та її служити. А коли так, то мусить і ходити тоді дороги, які до тієї мети ведуть, веде і буде вести. А ця дорога, то об'єднання всіх національних сил.

М. Закінський.

Засідання управи СУПО.

Управа СУПО відбула своє засідання дні 24. березня п. р. в Ліберці. Точніше о год. 9. рано під часів голова М. Закінський звітлення, привітавши присутніх за ходи порядку дня. В земельному плануванні земельні пропустки до відома видання членству СУПО «Українського Самостійника». В склад радикальної комісії «У. С.» входять члени управи та заступники — як культурно-освітні референти.

В справі членських вкладок до СУПО ставить М. Закінський висновок, що змінити рішення Ради СУПО в дні 27. I. п. р. і змінити членські вкладки в 1.—кг. на 50 срт., що фінансового члена, а що в огляді на такі матеріальні положення та безробіття часів. Важливо цей іранто зодігомо з заміткою, що управа союзних організацій підтверджує точні вкладки на всіх членів, позійт і безробітників.

Рішення звернулось до компетентності членів відповідних осередків жити більше число несередньоземельних українських еміграцій, рішено привітати з допомогою до належне агентом організації.

Ухвалено звернення в зв'язку з Українськими Організаціями в Празі в цілі співпраці та виконання постанови з'їзду Ради СУПО в дні 27. I. п. р. щодо створення відділення української еміграції в ЧСР (голова членської земельної).

Зміни в Т-ні СУЕ на півн.-східні Чехія в Градці Кральове.

Голова управи СУЕ подав до відома членам Т-ні, що в причині зміни місця зупинки голови в Інз. Сотня Павличка вибрано на складі градецького відділу для 7. зміни п. р. п. Михолу Дорудзіка — головою, п. Романа Романенка — секретарем, а п. Інж. Дмитра Осназа — культурно-освітнім референтом.

З тих причин настали також зміни в головій управі, а це: I. вістоголовим став п. Кучера, з. ж. головою п. Колінк і з. п. М. Дорудзік.

Пря ці зміни управа СУЕ складає всім тим, що допомогла в громадській праці, ширу подяку. Просимо І. за дозвіл виконувати симово свої обов'язки. М. Оборський голова СУЕ, М. Варчук секретар.

Нова адреса СУПО.

Від 1. травня п. р. переносимо канцелярію СУПО з «Hegrečtis» до Liberec Na Skřivanech 10. — Всім дописам прохано висилати на нову адресу.

Єднаймося!

Єднаймося, сини України,
єднаймося в гараді і в чутті,
бо єдність — це велика сила
не лише тіла, а й душі.
Єднаймося нам пора волині:
зближався волі і слави час;
Ціоб єдніх, сильних в дину хвилю
ї до діла готових застив нас.
Хай дух свободи й вічність
до української справи
Задишають вірних синів сили
вірвати волі кайдані.
Тоді всміхнеться Україна,
пробити ліхом від вікін,
І засве давнинім сном блеском
золотий наш Кайт і Львів!

Що легше?

Легше сто КЧ видати, як єдину авробіти.

Легше викликавати похиби других, як свої власні напіврати.

Легше положити колоду поперек дороги другому, як Й усунута.

Легше зідобряти честь свому близькому, як Й боку віддати.

Легше руйнувати, як будувати.
Легше як небудь товариство розбити,
як оснувати і провадити.

Легше ганити чужу працю, як самому Й робити.

Легше порозумітися із сто розумними,
як з однією упертим дурком.

Одним словом, легше бути пелюдним, немилосердним, несвітним, як чесним і благородним. Тому багато людей на світі тримаються того, що... легше.

Союз Українських Провінційних Організацій в ЧСР у Ліберці.

Ліберць 24. III. 1935.

До Українських організацій

в Празі.

Виконуючи постанову Зіку Ради СУПО з дні 27. січня 1935 в Ліберці, в саме: «Зік Ради СУПО вимагає необхідно спільну право української еміграції в ЧСР в цілях оборони наших правних та національно-культурних справ, а тому кліче усі організації, які стоять на труні Соборності та Самостійності Української Держави, до цього, а воній Управі СУПО доручують як найкоротше здійснити це обєднання в формі Ради Української Еміграції в ЧСР».

Управа СУПО ухвалила на своєму засіданні для 27. березня 1935 у Ліберці звернутися до всіх українських організацій в Празі з пропозицією, щоб вони досліднили між собою порозуміння в справі створення в Празі загальної екзекутиви із усіх тамошніх організацій а це тому, щоби була досягнена можливість співпраці СУПО з екзекутивою української еміграції в Празі щодо підготовки евентуального штабу української еміграції і створення загального представництва української еміграції в ЧСР.

Прохано о можливі негайні засухання Вашого становиська в порушений справі.

За Управу СУПО:

Михаїл Закінський п. р. Василь Гресік п. р. голова секретар

П. С. Цей лист відходить до:

1. Філія Укр. Т-ва для Ліги Націй.
2. Союз Укр. Емігр. Орг. в ЧСР.
3. Союз Укр. Журналіст. і Письмен. на чужині.
4. Союз Укр. Пласт. Емігр.
5. Спілка Укр. Військ. Інвалід. в ЧСР.
6. Спілка Укр. Лікарів в ЧСР.
7. Т-во Прихильників УГА.
8. Т-во Прихильників Укр. Пісні.
9. Т-во Прихильник. Укр. Університету.
10. Т-во «Сі».
11. Укр. Громада в ЧСР
12. Укр. Жіноча Національна Рада.
13. Укр. Учительська Спілка за Еміграції.
14. Укр. Всесвітно-Наукове Т-во.

Нова адреса редакції і адміністрації «У. С.»

Від 1. травня п. р. переносимо редакцію «У. С.» з «Hegrečtis» до Liberec Na Skřivanech 10. — Просимо адресувати на нову адресу.

15. Укр. Історично-Філологічне Т-во.

16. Укр. Обєднання в ЧСР.

17. Укр. Педагогічне Т-во.

18. Укр. Правичне Т-во.

19. Укр. Т-во Прихильників Книги.

20. Укр. Академічний Комітет.

21. У. В. Р. С.

22. Укр. Жіночий Союз в ЧСР.

23. Союз Укр. Союзува за Кордоном.

24. Укр. Хор.

25. Укр. Академічна Громада.

26. Цент. Союз Укр. Студентства.

27. Т-во Укр. Інженерів.

28. Укр. Т-во «Бандість».

29. Т-во «Прогресів».

30. Український Комітет в ЧСР.

Для дальших зв'язків організацій переважно не можемо з браку адрес, тому поміститься ще на сторінках «Українського Самостійника».

Відозва.

Сотки бувших наших хоробріх стрільців, розкинені долею по всіх закутках Ч. С. Р., що живе роками без праці і часто надінікуса сухого хліба, благають щоденними дописами про безплатну пересилку ім. «У. С.» Немаєдині і безробітніз членами союзниками організації СУПО висиламо радо часопис безплатно, але ми не є всілі задоволюваними тих всіх прохань, які щоденно привносять. Ми не розпорядженою жадними фондами і з малим зинніком — цілій тигар по видавництву часопису зможуть на панії особи, які свою жертвеністю уможливили видатчу «У. С.» Треба будо б обов'язково наклад часопису значно по-більшити, але на це бракуве коштів, а тому ми звертаємося до заможніших паніїв із закликом о поміч і помертві на пресний фонд «У. С.» Ми сяято вірюмо, що наш заклик не пролунав даремно і що ми неопустяло свого «молодшого брата», бувших стрільців героя. Може зайдуться земляки, які вольнуть на себе обов'язок підтримати наш пресний фонд постійними місцями помертвів.

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД (в кор. чеських): М. Тарасевич 20.—; С. Чайка 20.—; др. І. Вовк 10.—; Андрій Свачук 20.—; др. Альфред Степан 20.—; інж. Ф. Кордівський 10.—; інж. О. Дольник 10.—; інж. І. Гордин 5.—; С. Тимошінський 10.—; Н. Тиморук 2.—; інж. Гайдуков 10.—; інж. І. Прощів 2.—; др. Н. Білок 20.—; Джукуко! Хто даді?

ПОЖЕРТВИ НА ІНВАЙЛАДА ЧЕТ. М. БІЛОУСА (в кор. чеських): др. І. Ортицький 20.—; С. Чайка 20.—; інж. Ф. Кордівський 20.—; інженер М. Білокура зважує!

З життя союзних організацій.

Д В І Р КРАЛОВІЙ вид/Л. ТОВАРИСТВО „ДІНПРО“, 6. квітня т. р. відсвячувала урочисті святочні в Дворі Країнській і.Л. розовині генія України Т. Шевченка. На цих святах крім членів нашої спільноти були т. проф. Н. Григорій в Прагі та організаційний референт СУНІС т. інж. Осмач в Гравіні Країнського Головною темою святочних сходин був реферат т. проф. Н. Григорій про Т. Шевченка, як зоета та поета українського народу. Багатий програма святочних сходин допоміг гарною промовою т. інж. Осмач, а ціле свято закінчило Голова товариства словами „Україна північ чуда“.

7. Кілька років відбувається товарицький збір
данів нашої сільській, на яких п. проф. Н. Гри-
горій наголосує дуже докладний та цікавий
реферат про сучасне положення угорсько-
го народу, а по досягнілі відомості на зали-
шання присутніх. Складані виконавчими голос-
ним окликами Голова Т-ва: «Нетай живе Само-
стійна Україна!»

ГРАДЕЦЬ НРАДІЙШИЙ, Т-ВО СУЕ. 10. бе-
рени ц. р. Т-во СУЕ відсвяткувало роковини
Т. Шевченка урочистим академічною з великими
программами програмом, що складався з рефератів про Т. Шевченка в чотирьох темах та
уральській, а наступні торги Т-ва, з означеного
сцену, гра на скрипці й на піаніно та деклама-
ції та рецитаций. Академія почалася відсвя-
ткою "Зароду". Далі виступала пд.: мж.
Пласака — вступне слово; учителів Новотна,
Сварчук та Рожанковська — виголосила рефе-
рати; Мусія із своєю давньою Галию — гра
на скрипці й піаніно та сольо-спів; Ковлик —
рецитаций; Гнаткін, Доронік — за Северій
— декламація; Вертикопорова — дітска деклама-
ція. Закінчилася академія відсвяткоюм україн-
ського національного гіму.

14. квітня в Т-ві СУЕ п. інж. Оснач виголосив реферат про "Відповідь європейських держав до української проблеми".

Дописи з місць.

УГРІЖІНСЬК - НЕТЛЮЮ. Майже всі наші тутешні земляки малограмотні і як царські за-
робійці дуже загані плачени, що жусть пра-
цювати від ранку до веч., — є не яко, що
байдужі і по всього українського відноситься
вони осмисличні. Тому тут майже нікому
нічого атургувати землюві або плачоти їх до
українських книжок і часописів. Я вирізив зі
Львова книжку «Самосозі», але як на
одного земляка ніхто їх не дочек читати. З на-
ших інтелігентів не бачив я тут нікого десять
років. (Приєд. Редакції: чи не віддала 18 кіло-
метрів від Праги, в якій звичайно українські
емігранти хвалювали свою культуру і про-
цю?). Всім тих, як часом плащовуючи спо-
дни розкажіть в окликах землян і роз-
повізлимо про наші національні сореви. Дум-
кахи і сердечко кожий а нас завше на рідині
неклі, але крім кріп — годі нам щось ство-
ряти. Ми — емігранти належимо до тих, що
не хотіли виїхати за Україну, а толу вин-
тувалими. Ми не були викорювані чи ведені від
дитячих років у любові до України, а в ста-
рому від тією жалються того, чого не ма-
ючим в детячому. Як би український народ
справди хотів свободи, то він І має ба. Рука
в руку — і Україна би визволилась! Але видо-
є, що нам країни користися чужим, під зав-
чесами у своїх катів господарюють.

Треба виникніти розки, а трахія сама виросте. Не можливо сказати, що вага була не послужив підставою в 1918 році. Але треба зрозуміти, що в нас було мало тих, хто б був вміні піддавати. А малограмотний чи неграмотний народ не має тоді здатності, щоб б зробити те, що для його було нечільним.

Насамперед мусить знайтися серед істотнішої одиниці, які б були готові виставити шляху світу українському спілку. Більше ніж 40.000 українців упали в бою за Україну в 1918—1919 роках. Замість тога смерть була принуждена. Проте Самостійна Україна позмагає жертовність добровільника. Українська спирія потребує Грушевських, Вітовських, Федорів, Січинських і ін., що вміле брати спірку з своїх рук. Але таких людей треба викопувати землю. Якщо б я був начальником в 1918 р. української історії так, як знаю І. Тевер, то було би знаєм і годи, що українська спирія дієво сягає, та можливо і буде до спонукання за її спірку собою покищувати. Але мене вчала любові Австро-та австрійського цісаря і тому — в 1915 р. виступив до військ-крізь із западом, як буде на смішок боятися за південні

НІМ. ЯВЛЮННЕ. УВРС. 31. березня ц. р. на сходинках відділу УВРС п. Мик. Йонк прочитав реферат про Т. Шевченка, який присутні учасники заслухали. По нім було зачитано другий реферат в. н. «Консолідація українських сил» — в спрощеній прозу міністра укр. пошт. партії для передавання Українського Національного Конгресу. Далі п. Йонек висловився про те, що Союз Укр. Прес. Організації видав свій часопис «Український Самостійник». Товариці склали відповідь УВРС з питання «Українського Самостійника» та бажання відмінити його як найбільшого успішного в конспірації чи, єдиновій в ЧСР.

ПІЛІЗОН 10, березня 1918, р. Укр. Сел. Сільські в Пільзені ілюстрували в часі „Української Бесіди“ святочні складки для відзначання зачаття 74-ї розсвіті смерті Т. Шевченка. Голова Сільського п. Мик. Бубник відзначив святочні складки, привітавши гостей та членів Сільської ради по промисловості, і в чеський мові доказавши високу значимість свята та величезну цінність праць Т. Шевченка, причому думе явлучно порівняв старовинну — Козаччину в недавніх земельних земгамах українців. Сенатор Сільські в. Мик. Балез прочитав чеською мовою про життя, терпіння і смерть Т. Шевченка. План Гарасевича заголосив укральською мовою життєпис Т. Шевченка, ілюструючи свій склад поетичними записичками, що справлялися з того, що писав наш Великий Поет. Далі продовжувалися в. Ботег в чур. мової „Гігерії“, зані Гадзійко в чеській мові „Розріта могила“ Т. Шевченка, а п. и. Балез і Гадзійко відігравали „Бесіду двох сільських гостиноприймачів“ та „Не ходи“ покладаючи співаків.

життя, та «діячі» почалися друже співною піснею, якій було передисловлено про сучасну ситуацію та перескінано богати укр. літератури. Свято зробилося з великим успіхом, у всіх на лицях було видно задоволення, а від чаювих було тут похвала за добре підготовлені програми.

ра і Австрої. Під час австрійської війни зустрічав я чимало земляків — одних шантує Австрої і не зустріяв ніхтоє людей, ная б була звернена жодні уваги на те, що існує щось доромчого під царем і Австрої, себ-то Україна. Щось такого не вівало нас тоді і більше. А таєм більше не віння ми тоді, що таке організація. Слідька і нас знає про це належно скогодні? Думкою, що небагатко.

Серед українських еміграцій нацио чинило здружено-захисників одиць, та крім захищування своїх музико-естетичних інтересів під час лосеного для заглу вже не в статі ароботи. Я не вірив до нашу інтелігенцію, бо зона ризик не була захищена для нашої спільноти. В 1918 р. інтелігенція зовсім, де могло. Можливо, сесійні дистанції важко, а за що зважати на інтелігенції? Задача, що цей зваж не вдає загально, однак такий зваж і сам чут. Ми не шануємо нашу інтелігенцію, бо ніхто не в статі здобути собі відповідь.

Не заму Вам цим вічного нового. Я зголосував до Вас із сподією довірім і як що інші побачуть Ваши добри діла, то впевнено підуть за Вами.

Лише після цієї роки, а трава сама наросте. При біді працюється і зука, хоч азовуміло — шкідливий зукаль треба полоти, себ-то вищите... С. Ч.

ПРЖЕРОВ (Морава). Вітаю всіх наших працівників, які ціло дбають про наш розвиток. Радо передачу наш рідний часопис Газета!

КРАСНА ЛИПА. ... авінчую листа і пропу-
сці землів, наї не запиняю чистого украї-
нського серця, щоби пробудували наша соне-
чливінні і затуркотані народ і вигутривали
нас усіх до краю від однієї сильності пра-
вор...
В. О.

ГОРНІ БЕЧВА (Морава). Одержано від Вас друге число У. С. і хоч я переділчую більше часописів із Львова, Ужгороду та Мукачева, але ще числа У. С. лишаю у себе та привозлючи до чотирьох переділатників позакарпатського часопису. Нарешті сьогодні заполучивши складкою висилко Вам переділату до кінця цього року, а з 5 К. ч. на пресовий фонд У. С. Прошу однако вислати мені більше складкою для власної пізнанії потреби та для зведення Вам переділатників перед спробою.

Тішить мене, а думкою і комів'яго скідомого широкого українця, що в часі, коли на шаль наша „державно-чорта“ «згратитська сметанка» в перемаслені, коли її відмінні позиції

свого збрійного „бога“, а цим самим заводити
единік, сильній всім нам збрій, які є ще в
„Соборній Самостійній Україні“, ми шахові
стрильці-бензі за залоз Україна, занесли за
реальну роботу. Лише наш шахт веде туди,
де ніччиться в чужих оконах наша кірка. Геть
рішень нафті! В першій хід ми юсти борти украни!
— в підсумку буде місце і різноманітні
партнери.

ГОРЖЦЕ В ПОДКОРЮНОЩІ. Засідаю і в
перевантажу, що можу, на наш вадій часоми
У. С. ... і завжди усякі уже 9, місця без
кої буде праш, тоб звичай, що не можу за-
слати більше. Ам буду хот трохи працювати,
— буди радо підшарпти.

ДОБРУЦКА. ... Тішить мене думка, що хоч однанці української еміграції відійшли до діл, до прав, котрі ти потребуємо, не соли до хліба. Ми солми — пробудіть нас!

В ЧСР є юз сотни ято її тасчі, котрі забули рідну мову, а наші діти? Що з них буде? Демії а наших непримітних земляків називаються дуже гарно читати! і писати все по чому, а по-українськи ані бе... Такі ж матеріальні становища не повинні бути на злаку українських геніюків, а до них може ти

ємо українськими книжками, а до неї мене тягне, як залози крається...

Недавно дісталось мені в руки одне число У. С., перечитавши, передав другим та тішуся, що потій раз у місці буде моя зможу діяти в різних місцях перевертити та дівнатися, що роблять мої товариші недалекі в інших школах. Хотів і без царі, але 10 к. ч. за передплату тримаю в «стригом погодженому». Присвятів їх повереднім членам У. С. і складанням.

Буду ствердити пробудити нашого брата та
віщувати ваму, а тим самим і вашу часописнік.

**Самопоміч українських емігрантів
на Північно-Східній Чехії з осідком
в Градці Кралєві.**

заклик

В таборах міста Ізмаїла та Миргорода Чето-
словаччини перебувало від р. 1921—1926 біль-
ше 10.000 українських борців, стрільців, козаків,
підстаршин і старшин, які в зерниину були з-
важені Україною первісними «братьями терни-
стими шляхами», знайдені залишили на братській
чесловаччині землі. По ліквідації цих табо-
рів залишилося на цивітаті в Ізмаїлі, під-
документ історії київських земель українського
народу, 22 грабіжі українських стрілець-
ків, підстаршин і старшин. Ці гроби з поганою
пам'яттю, найде юного розум потягнути на
собою більшу суму на спорах, а цих ільї-
відніх експропріацій, які залишилися в Ізмаї-
лі, ще в стани старатися про це так же
як ізкушуючи історичну пам'ятку для українського
народу.

Верху під увагу веляє значення збереження цієї, таєшаної для української історії, пам'яті, спеціальний Комітет по виставленню українського пам'ятника на ширині в Ізраїлі, який утворився при товаристві Світязько-їврійської української еміграції на північно-східному Чехію в сусідстві в Гради Країлові, заснувався до всіх українських громадських, культурних і політических еміграційних організацій, а також до всіх підприємств України — спільноти, які до тих, які самі перебували в таборі в Ізраїлі — а гарячим закликом про позмертну гордість на виставлення пам'ятника, який буде приватним, достоянням великої української нації, документом нашої боротьби за незалежність України. Комітет східничий того, що бере на себе також громадський обов'язок, однак вірить в те, що кожен український емігрант спозиєть свої воральний обов'язок перед тими товаришами по зброй, які віддали своє життя на югославських Уганді.

Гроші просьбати відправити поштою скла-
даннями на розуміння „Sporitelna Královéhrad-
ecká, Hradec Králové“, шкільний розумінний
номер 35372, в північному напрямку складаний
в місці для безплатних відправок числа 440,
яке через одинадцять розумінок на за-
мітниці. Загравані звертання можуть по-
сыпати гроші вимірюючи адресу топографії:
Světovému Ukrajinskemu emigrantu pro severo-
východní Čechy v Hradci Králové, č. 8, R.
(Czechoslovakia), при чому просьбати розім-
тувати, що це гроші на замітниці в Йозефі.
Замітні, звертаючись, листа можна відправити
на адресу: Myroslav Oborsky, Josefov u Met.,
Engelsko u. 37, C. S. R.

За Комітет по виставленню пам'ятників в Новіїх:

Лист до Редакції.

Прочитавши перше число „Українського Самостійника“ від стіп до голови, я глибоко задумався. Якійсь приємний вогонь цілри мені в груди, а наструмуні сльози радості їзаблизи! пеуччиміні перлами”, на очах „старого борця-скитаця і покотилися кулеметним гуртом по першій сторіні „Українського Самостійника“, скрипини сходили над курганом просторого степу сонце...

П'ятнадцять північних років од нашої трагедії проянкували немов блискавка! Наші борці-герої розійшлися по цілій земній кулі! Скільки можливі знайти недобитків нашої славетності Ариї, що не хотіли агнити хребта... і рішили ділі гордо-несті — серед найтижчих обставин — правопор нашого найвищого ідеалу — Савостійності!

Забудті Богом і людьми, захищений далеко далеко від Вас, клоню свою, альянсами атомної голову перед Вами, дорога Братів, славні і всім забуті борці за країну долю нашого стражданального Народу, нашію ногами виріті та кровю наших говірівшів арошеної України!

На Вас — борці: стрільці, козаки і старшини — вся надія! У Ваших руках найбуття для нашого Народу і нашої Української Держави!

Нікії политичні партії та нікії „інін“ України не збудують! Не визволять! Не письменники, не професори або дипломати! Лише гострій меч у Ваших руках, дорогі брати, даст в належний час понути свободу нашому многострадальному Народу та віддати наше в його руки його прадавінську, кривавим потоком арошеною землю. Під стягом „Україна або смерть“ ми всі, не один, не залишмося наставити наші груди і вірити Україну воними могилами.

Лише ми і більше ніхто! Тому відсутнє допустимо до того, щоб нашими кривавими слідами всяке політиканстро та рікованінні демагобічні клічі неначе гайвороні руйнували наші здобутки! Не хочемо і не будемо відроги в іх руках спілки звариддя і німаки „гарматним мясом“.

Зміцнійтесь духом, дорогі братя, борці-мученики! Гуртуйтесь усі біля нашого найвищого ідеалу — Української Савостійності. Я цілою душою в Вам! Багацького нашого брата, що здобули на чужій землі права, добре посади і небіжні макоточки, стражні для нас раз на все. Вони стала же панама іншого крок і долі бувших борців Іх уже не шкантити.

Киньте всіні партії, вірте лише у Бога і в своїх власні сили. Україну збудуємо лише ми; лад + передок після того заведемо самі, передаючи Україну українському народові! Тікні обійніки чекають нас усіх!

Будьте відчінні урядам ЧСР, що дають Вам можливість видавати свою газету, будьте під вождюм зглідом льоду супроти ЧСР...

20. III. 35. Гнат Степанік, полк. УСС.

(Від Редакції. Друкувані матеріали є листа кооперативного підприємства „Волковинськ, відмінною землею хлібного зерна і старшину і вірило, що для нашого інвалідного самостійності цей лист привозить до серця.)

Українська реформована реальна лінійка в Ржевиницях біля Праги, в Чехословаччині.

- Школа відкрита 1925. р. для дітей українського еміграції.
- Підприємство землемірського „Товариства Довженка Українським Шкілам в ЧСР“. ПРИМІТКА: Членство в Товаристві вносить 24.— кч. юд. особи та 100.— кч. від організації — річно.
- Більшість маг. І клас і відповідно програма: діржавне чекоплавильні реформованих реальних гімназій. По закінченні курсу Підлік видаються атестати зразка, що управляють за вступу у вищу школу, не місцеві, так і міжнародні.
- Навчання в Підлікі проводиться для учнів безплатно.
- УМОВИ ПРИЙОМУ ДО І. КЛІСІ:

  - а) працюють, після відпустки діти (хлопці І дівчата), які у 1935. р. становляться 11 років віку; б) діти мають мати попередню освіту, що відповідає 5-му класам народної школи;
  - в) діти мають до можливості, вчити читати І писати по-чехословському; г) програма про цілодобовий відпочинок Діржевій Гімназії ді 15. V. 1935. р. До призначення треба додумати: 1. метрополіту та 2. останнє шкільне свідоцтво (записи дітей відмінної школи).
  - 6. До цих класів приймаються діти відповідного ступеня віку після складення іспиту за встановленою програмою.
  - 7. При Підлікі існує земельний земельний та дівчата, до якого приймаються учні І учнів Підлікі, що з дітьми неподхожими еміграції; утримані в інтернаті, в залежності від матеріального стану батьків, безплатно, за доплатою від 50 до 400.— кч. вісочно. Право на цю доплату користуються діти еміграції, батьки яких живуть в ЧСР.
  - 8. Учні Підлікі, батьки яких живуть поза межами ЧСР, отримують Довгомісячний Комітет, який від жертв, відомі перед Українською еміграцією, утримує таємні діти в часі студій у Підлікі. Діти це в той спосіб, що Комітет, оновлюючись в матеріальному стані батьків учнів-їх, привчає дітей вони (300 кч.), або частково (від 50 кч.) що-ніжчу станіндо.

Таку саму допомогу надає Комітет також І діткам найбільшої еміграції, що живуть в ЧСР, та для них не вистачає місця в Підліківському інтернаті.

УМОВИ ПРИЙОМУ ДО ПІДГОТОВЧОЇ КЛАСІВ Української Реколегії в Ржевиницях.

- Приймаються діти (хлопці І дівчата), відомі у 1935. р. становляться 10 років віку;
- діти мають мати попередню освіту, що відповідає 4-му класам народної („общеної“) школи;
- програма про прийом підлягає Дірекції Підлікі ді 15. V. 1935. р. До призначення треба додумати: а) метрополіту („кресті літ“), б) останнє шкільне свідоцтво дітей.

Докладніше інформація про школу можна повсякчас дістати від Дірекції Підлікі. Адреса: Венгров і Раду, Українське Фундукіні.

Свій до свого!

Купуйте все потрібне для солідарності Вас та Вашіх живок і дітей у фірмі

Jos. Bukojemska, Most,

що жертвуєть 5%, висунутої суми на підтримку „УКРАЇНСЬКОГО САМОСТІЙНИКА“. Це підтримаєте торговання членів СУПО та КИРИЛА БУКОЕМСЬКОГО.

Це для членів СУПО знижки. Поштові замовлення за відома.

ПОЗІР АВТОМОБІЛІСТИ!

АНДРІЙ САВЧУК

LITERE S. ONDREJOVSKA, 14.

Заступник фірм „МАРТАЗРОЛ“ договорився зім'єю анатолієм „КАВСІЛ“. Замовлення підтверджено, що, що покликаніться на це оголошення, 15%, знижки на обр. пін. Франкі — знижка стиска. При більшій замовленні надайте окрему оферту.

**ЖЕРТВУЙСЯ
на Український
МАЙДАН**
У ЛЬВОВІ.

СОЮЗ УКРАЇНСЬКОГО
СОКІЛЬСТВА ЗА
КОРДОНОМ.

Підвергніть підписані до Земельного Банку у Львові (кур. Слов'янськ, 14) на компто ч. 200.120 з підмінкою „Ліку Українського Году“. У ЧСР можливо мати підписані підкладки ч. 10.727 із засідженім Ліку Кільти за відомості, Praktaj з прислівком „Здр. Майдан“.

Від Редакції.

Ненадруковані рукописи не звертаються і в приводу них Редакція не друкується. Редакція застерігає собі право скорочення та виправління всіх рукописів. Редакційне замінення числа 20-го конного місяця.

O B S A H: Velikonoční pozdrav. 28. dubna 1935. M. Zavalaškyj: Vlastním výsluh. Verle. Činnost SUPO. Ze života členů svazu. Dopisy z míst. Drobne zprávy.

„Ukrayins'kyj Samostijnyk“ vychází 1. každouho měsíce. — Majitel a vydavatel Soubor ukrajinských vlastnických organizací v Liberci. — Odvědnina redakčního kanceláře Anna Langrock, Kupřeříčka 4, 471 v Liberci. — Kád redakční kanceláře. — Adresa redakce a administrace: „Ukrayins'kyj Samostijnyk“, Liberec, Na Skříňářech 10. — Novinu mohou pořádat jed. pok. s telegr. č. 46177/VII-033, podřízeni pol. úřadu Liberec, 3, Tokem Fr. Horváth v Praze XII